

కాల్చు కు తినే...కారుణ్యం

కె. వి. రంగారావు

ప్రపంచంలోవున్న అనేకరకాలమంది భార్యలలో మా ఆవిడ ఒకరై. కొంతమంది భార్యలు అడక్కుండానే భర్తలకు సమస్త ఉపచారాలుచేస్తారు. కొంతమంది యేదికోరుతే అదేచెయ్యడం-లేకపోతే మానేయడం. మరికొందరు యీ చాకిరీచెయ్యడం విపరీతంగా చూపెడుతూ విసుగుకూడా కలిగిస్తారు. 'నాకేమీ చెయ్యనక్కరలేదులే. విసిగించిచంపకు' అని అనాలనిపిస్తుందికూడాను.

మా ఆవిడ యీ చివరిరకంలో చేరుతుంది. ఉత్తప్పడు యెన్నివిధాల నన్ను అడిగో, అడగకుండానో, యెంత చాకిరీచేసినా నేనేమంత పాటించేవాణ్ణికాదు. కాని, నాకెప్పుడైనా కొంచెం తలనొప్పిగావుండి మంచంయెక్కోనో అనాడు చూడాలి మా ఆవిడ నాకు చేసేసేవ అంతాను. ఆసేవకు పరిమితిలేదు. ఇంతా అంతా అనడానికి నా వశంకాదు. కాగా ఆసేవలు చేయించుకోలేక నాకు తలనొప్పి జాస్తీఅయ్యేది. వద్దన్నానో దానికి కోపం. చేయించుకోదానికా అంటే నాకు చీకాకు.

అలాంటి పరిస్థితే ఒకదఫా మా ఆవిడతో నాకు తటస్థించింది. పురుషులకు అనారోగ్యంగా వున్నప్పడు సేవచేసే అనేకమంది సేవకులలో భార్యనుమించిన మరెవరూ వుండరని నిస్సంశయంగా చెప్పొచ్చు. శుచిగా లేకపోతేనే అనారోగ్యత కలుగుతుందని, శుచిగావుండాలంటే పదిదఫాలు చేతులు

-కాళ్లు కడుగుకుంటూ వీలైనన్నిమార్లు స్నానాలు చేస్తూ మడిగావుండాలని మా ఛాందసపు భార్య మణిగారి అభిప్రాయం. తాను యెన్నిదఫాలు స్నానాలుచేసినా, తోమిందేతోమి, పామిందేపామి, ఆచారం, శుచిశుభ్రతనటించినా, నాకేమంత ఖాతరు లేకపోయేది కాని నన్ను తనప్రకారం నడుచుకోమంటేనే మా యిద్దరికివచ్చేని కొట్లాట నిత్యమూను.

ఒకనాడు నాకు తీవ్రంగా ఊష్ణంవచ్చింది. మలేరియా గాబోలు ఒణుకుతూ పడుకున్నాను. నా మీద మా ఆవిడ అటువంటి పరిస్థితలో యెటువంటి ఆప్యాయత, అభిమానం కనుబరచాలో తన ఆచార ప్రకారం అంతా ప్రారంభించింది వరుస తప్పకుండా.

'నిద్రా యేమిటి?'

'లేదు యింకా.'

'నిద్రలేపాకాను గాబోలు పాడు చచ్చిందాన్ని'

'మేలుకు నేవున్నా నంటున్నానుగా.'

'కొంచెం పాలుత్రాగుతే బాగుండునేమో!'

'ఏమో!'

'తెచ్చాను. ఇవిగో!'

'ఉహూ నాకొద్దు.'

'సోడాపాలు కలిపియిచ్చేదా?'

'వద్దు'

'పోనీ ఒక్కసోడా త్రాగుతారా?'

'ఛా-పో వద్దంటూవుంటేను.'

'నోరెండుతుందండి.'
 'నాకు తెలుసునులే.'
 'పాలు వెచ్చ బెట్టితెచ్చేదా?'
 'వద్దు. చల్లనివేకావాలి.'
 'వెచ్చ బెట్టితే బాగుంటుందండి.'
 'సరే. నీకెలాబాగుంటే అలాగే యేడు.'
 'రొట్టె తెచ్చేదా?'
 'వద్దు. ముందు పాలు తెమ్మంటూవుంటే.'
 'కొత్తిమీరిపచ్చడికూడా తెచ్చేదా?'
 'నిన్నుతగలెయ్యి! కొత్తిమీరిపచ్చడెందుకే నీ
 బుర్రమీదికి?'
 'ఉత్తరొట్టె యెలా తింటారండీ?'
 'ఎలాగో యేడుస్తాను. నీయిష్టమేలాగో అలాగే
 చెయ్యి.'
 'నాకు ఆపచ్చడి యిష్టమేనండి.'
 'అయితే వంటింట్లోకిపోయి అది తింటూ
 కూర్చో, నన్ను విసిగించిచంపక.'
 'పోనీ కొంచెం జావ త్రాగకూడదు?'
 'నన్ను కాల్చుకుతినకుండా యిక్కడినుంచి
 వెళ్ళిపోకూడదు?'
 'మీకు పాలా, నీళ్ళో, రొట్టో, జావో,
 యేదికావాలంటే అది యిచ్చేసి వెళ్ళిపోదామని.
 'చప్పన యేదో ఒకటియిచ్చి వెళ్ళిపోదూ.
 'పాలు తెచ్చేదా?'

ఆసినీతాడుతెగా, మళ్ళా మొదటికివచ్చావు?
 నేను వాగలేను నీతో. నోరు యెండిపోతోంది.
 నాకు పాలుమాత్రమే కావాలి. లేదా సోడాయిస్తే
 చాలు. లేకపోతే సోడా-పాలుకలిపి. అలా కాక
 పోతే ఒక్కసోడా అయినాసరే. ఏమిస్తావో చప్పన
 తే. నాకు నిద్రవస్తోంది.'

'అబ్బ! వూరికే నోరెండుకు ఆలాగు? అట్లా
 అరుస్తే నోరెండదూ! అబ్బాయి లేచిపోతాడు మీ
 అరుపులతో కాస్తేపు వుండండి. జావచేసి తెస్తాను.'

'ఇంతసేపూ నీయేడుపు అయింది. ఇక వాడి
 యేడుపా? ముండాదేముడు ముగ్గురిని బాగా కుది
 ర్చాడు. నీ పాలావద్దు-సోడావద్దు; రొట్టేవద్దు-రొట్టి
 మీద పచ్చడీవద్దు; నా ముందునుంచి పో అవతలకు.
 చాలు తలనొప్పి యెగిరిపోయింది. ఇంత అభిమానం
 గలభార్య ఒక్కరైవుంటేచాలు, యెటువంటిరోగం
 అయినా తక్కిమని కుదిరిపోతుంది యేమేందూ అక్కర
 లేకుండానే' అని నేను అంటూవుండగా—

అబ్బాయిని వొళ్ళోవేసుకొని మా ఆవిడ నా
 కెదురుగా దీనంగాకూర్చుంది.

ఇటువంటి అపూర్వ ప్రేమాభిమానాలుగల
 భార్యతో యేమిచేయాలో తోచక నా కర్మాన్ని
 తిట్టుకుంటూ నేను కళ్ళుమూశాను.

ఉర్దూ తెలుగు

పేజీలు 140

సహృదీని

ఉర్దూ భాషను నేర్చుకొనవలెనను -
 అభిలాషకలిగినను ప్రతిఇంట్లు-
 దు మహమ్మదయిదు తెలుగు ద్వారా
 ఉర్దూ నేర్చుకొనుటకు తగినను
 అభిమేన గ్రంథము.

వల - 1-8-0
 వి.పి..2-1-0

వలయువారు:-
శ్రీ రామా బుక్ డిపో
 మార్కెట్ వీధి, శేరిలింగంపల్లి.